

כתב יד לונדון, בית הדין ובית המדרש 28 (כ"י ל)

כתב יד חלקי למדרש שיר השירים רבה <ב,ה,ג>

סוגריים זווייתיים מציינים את ההפניות לדפוס וילנא: <פרק, פסוק, סימן>

בצבע אדום: ציון הדף והעמוד בכתב היד

<ב,ה,ג> (93ב) בשילפי השמד נכנסו רבותינו לחושה שלחו אצל זקני גליל אמרו כל מי שלא למד יבא וילמוד וכולם נכנסו ולמדו ולימדו ועשו כל צרכיהן וכיון שהגיע זמן להיפטר אמרו מקום שנתקבלנו בו אנו מניחין אותו ויקם וחילקו כבוד לר' יהודה שהיה בן עירו לא שהיה גדול מהן אלא שמקומו של אדם מכבדו. נכנס ודרש בכבוד התורה ומשה יקח את האהל (94א) וגוי נאמר כאן הרחק ונאמר להלן אך רחוק יהיה ביניכם וביניו כאלפים אמה וגוי מה רחוק האמור להלן אלפיים אמה אף הרחק האמור כאן אלפיים אמה וכתתי כל מבקש יי ללמדך שכל המקבל פני הרב כמקבל פני שכניה ואתם רבותינו מי שנצטער שנים שלשה מילים או חמשה או עשרה או חמשה עשר או מיל בשביל דברי תורה על אחת כמה וכמה שישלם הקב"ה שכרכם. נכנס ר' נחמיה ודרש בכבוד אכסנייא לא יבא עמוני ומואבי וגוי שתי אומות גדולות אבדו מן הקהל למה על אשר לא קידמו אתכם וגוי וכי צריכין היו להן והלא כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר היה המן יורד והשלי ובהאר עולה ויורדת עמהם בכל מקום ואת אמרת על אשר לא קידמו וגוי אמר ר' אלעזר דרך ארץ היא הבא מן הדרך מכבדין אותו במאכל ובמשתה ראה מה פרע להן הקב"ה דכתי' לא () יבא עמוני ומואבי וגוי למה על דבר אשר לא קידמו וגוי ואתם אחינו בני חושה שקבלתם את רבותינו במאכל ובמשתה על אחת כמה וכמה שישלם הקב"ה שכרכם. נכנס ר' מאיר ודרש ונביא אחד זקן יושב בביתאל. זה אמציה כהן ביתאל אמר ר' מאיר פיטפוטי דברים יש כאן אלא זה יהונתן בן גרשום בן מנשה נון תלוי אם זכה בן משה לא זכה בן מנשה חבריה בעון קמאי דר' שמואל בר' נחמי' כומר לעי' היה והוא מאריך כל אותן השנים אמר להו על שהיית עינו צרה בעי' הוה בר נש אתי מסגוד לה. והוה אמר (לה) ליה עליבה בר מה את בעי משבוק אלהך ומסגוד לדה פחתה. בר כמה שנין את והוה אמר ליי בר נ' בר ס' שנין והוה אמר ליי בר חמשין והדין לא איתעבד אלא בר עשר שנין ואת בעי משבוק אלהך ומסגוד לזעיר מינד והוה אמר ליי ואת מה עביד הכא אמר ליי נסב אגרי וסמי עייניה. כיון ששמע בן דוד שלח והביאו אמר אתה בן בנו של אותו צדיק ואתה עובד זרה אמר לו כך מקובל אני מאבי אבא מכור עצמך לעי' ואל תצטרך לבריות אמר לו חס ושלום לא הוה ? אמר לו כך אלא מכור עצמך לעבודה שהיא זרה לך ואל תצטרך לבריות וכיון שראה דוד שהממון חביב עליו מינהו קומיס תסבריות. הה"ד ושבו' בן משה נגיד על האוצרות ולמה נקרא שמו שבואל שב ששב לאל

**מדרש שיר השירים רבה - ד"ר תמר קדרי, מפעל המדרש, מכון שכטר למדעי היהדות
כתב יד לונדון, בית הדין ובית המדרש 28 (כ"י ל)**

בכל כוחו. נגיד על האוצרות שמינהו קומיס תסבריות אמרו כיון שמת דוד חזר לשיאורו דכתי' ויאמר לו גם אני נביא כמוך וגוי' כחש לו והלא דברים קל וחומר ומה אם זה על ידי שהאכיל את הנביא לחם זכה שתישרה עליו רוח הקדש. ואתם אחינו בני חושה שקבלתם את רבותינו במאכלכם ובמשתיכם ובמיטותיכם על אחת כמה וכמה שישלם הקב"ה שכרכם. נכנס ר' יוסי ודרש וישב ארון האלהים עם עובד אדום הגיתי וגוי' במה ברכו בבנים דכתי' עמיאל הששי יששכר השביעי ואומר כל אלה עובד אדום. אמרו שמנה בנים היו לו וחי' כלות וכל חדא וחדא מינהון הוות ילדא תרי בירחא הא כיצד היית' טמאה שבעה וטהורה שבעה ויולדת טמאה שבעה וטהורה שבעה ויולדת בכל ירח. לתלתא ירחין הא ארבעין ותמנייא והיא שיתא הא חמישין וארבע ואמרין לה שכל אחת ואחת מהן ילדה ששה בכרס אחד חמות ושמונה כלותיה יהא חמשין וארבעה ותמנתיהון הא שיתין ותרתין שני ששים ושנים לעובד אדום חברייה בעי קומי דר' יוחנן מהו פעולותיי אמר להן על שפעל פעולה גדולה בתורה ומה פעל שהיה מדליק נר לפני הארון נר אחד שחרית ונר אחד ערבית. והרי דברים קל וחומר ומה אם הארון שלא אוכל (ב94) ולא שותה ולא מתכבד אלא בשביל שני הלוחות שהיה בו זכה בית עובד אדום שיתברך בזכותו ואתם אחינו בני חושה שקיבלתם את רבותינו במאכלכם ובמשתכם ובמיטותיכם על אחת כמה וכמה שישלם הקב"ה שכרכם. נכנס ר' שמעון בן יוחי ודרש ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם אמ' ר' יהודה בר סימון על ידי ותחזק בו לאכול לחם זכתי שיחיה בניה א"ר יודן בשם ר' זעירא א"ר שמעון בן יוחי קשה פרוסה שגרמה לתחיית המתים לבא שלא בעונתה. שונמית על ידי שהאכילה אלישע זכת שתחי בנה. צרפית על ידי שהאכילה את אליהו זכתי שיחיה בנה אמר ר' יהודה בר אלעזר אפי' נירות אפילות היה (מ) אליהו מוליד עמו ממקום למקום למה שלא להטריח על ברייה ר' יהודה בר סימון בשם ר' לוי בן פרטה אמר וכי משלה אכל והלא היא והוא משלו אכלו דכתי' ותאכל היא והוא וביתה (ומים) מים הוא והיא כתי' ע אלא על ידי ששימשה אותו ואתם אחינו בני חושה שקבלתם את רבו(0)תינו במאכלכם ובמישתיכם ובמיטותיכם על אחת כמה וכמה שישלם הקב"ה שכרכם. נכנס ר' אלעזר בנו של ר' יוסי הגלילי ודרש ויאמר שאול אל הקיני לכו סורו רדו מתוך עמליקי וגוי' וכי עם כל ישראל עשו חסד והלא עם משה לבד דכתי' קראן לו ויאכל לחם א"ר סימון בשכרו האכילו דכתי' וגם דלה דלה לנו ר' יודא ור' נחמיה ורבנן ר' יהודה אומ' דלה לנו ולאבותינו ר' נחמיה אומ' דלה לנו ולרועים ורבנן אמרין דלה לנו בזכות אבותינו ולרועים כדי להטיל שלום ללמדך שכל מי שעושה חסד עם גדולי ישראל כאילו הוא עושה חסד עם כל ישראל ואתם אחינו בני חושה שקבלתם את רבותינו במאכלכם ובמישתיכם ובמיטותיכם על אחת כמה וכמה שישלם הקב"ה שכרכם. נכנס ר' אלעזר בר יעקב ודרש וידבר משה והכהנים והלויים אל כל ישראל לאמר וגוי' יש להם במדבר מ' שנה ואת אומר היום הזה נהיית לעם אלא כיון ששינה להם משה את התורה וקיבלו אותם בסבר פנים יפות העלה עליהם הקב"ה כאילו באותו היום קיבלו אותה ואתם אחינו בני חושה שקבלתם את רבותינו במאכלכם ובמשתיכם ובמיטותיכם על אחת כמה וכמה

**מדרש שיר השירים רבה - ד"ר תמר קדרי, מפעל המדרש, מכון שכטר למדעי היהדות
כתב יד לונדון, בית הדין ובית המדרש 28 (כ"י ל)**

שישלם הקב"ה שכרכם. אמר ר' אלעזר בן עזריה ראה מה כתוב לא תתעב מצרי כי גר
היית בארצו וגוי מצריים לא קיבלו את ישראל אלא לצורך עצמן וקבע להם הקב"ה שכר
והלא דברים קל וחומר ומה אם מי שלא נתכוון לזכות וזוכה מעלה עליהם התו' כאילו
זכה מהתכוון לזכות על אחת כמה